

20 grudnia 1929 r.

B24b 7/22

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 10921.

Kl. 67 a 14.

Vereinigte Stahlwerke Aktiengesellschaft
(Düsseldorf, Niemcy).

Udoskonalenia maszyny do szlifowania, polerowania lub gryzowania profilowanych przedmiotów z kamienia.

Patent dodatkowy do patentu Nr 8155.

Zgłoszono 24 września 1927 r.

Udzielono 19 sierpnia 1929 r.

Pierwszeństwo: 5 października 1926 r. (Niemcy).

Najdłuższy czas trwania patentu do 15 grudnia 1942 r.

Znany jest sposób prowadzenia narzędzi szlifierek lub gryzarek wzdłuż szablonu linowego zapomocą części obrotowych. Konieczne było przytem dotychczas, celem wyrównywania ewentualnego zużycia lub różnic w średnicy, stosowanie specjalnych, z natury rzeczy skomplikowanych i kosztownych urządzeń na końcach narzędzia dla przestawiania go względem rolek dzwigających lub też należało w tym celu zmieniać szablony.

Niniejszy wynalazek umożliwia łatwe i dokładne nastawianie walca szlifującego lub gryzującego w taki sposób, że biegnące

wzdłuż szablonów rolki, umieszczone na końcach walców, zostają ukształtowane niecyldrycznie, lecz stożkowo i osadzone odwrotnie względem siebie. Największa średnica powierzchni stożka odpowiada przytem pierwotnej średnicy walca. O ile średnica walca zmniejsza się przez zeszlifowanie lub zużycie, wystarczy przesunąć rolki o tyle, by z szablonem stykała się odpowiednio mniejsza średnica powierzchni stożka.

Na rysunku jest przedstawiony przykład wykonania wynalazku w zastosowaniu do maszyny do szlifowania kamieni, w

której walec szlifujący może się przechylać dokoła dwóch prostopadłych do siebie osi. Fig. 1 przedstawia szlifiérkę z proponowanym urządzeniem w widoku od przodu, podczas gdy fig. 2 przedstawia w zwiększonej skali lewą część walca szlifującego.

Wał walca szlifującego *a* jest zaopatrzony na obydwóch końcach w obracające się swobodnie na osi rolki stożkowe *b*, których średnica u podstawy odpowiada średnicy walca i których oś leży na osi walca. Ostrza stożków są zwrócone ku sobie. U podstawy stożka znajduje się ustalana za pomocą ramienia *e* płyta dociskowa *d*, utrzymująca rolkę *b* w jej położeniu za pośrednictwem kulowego łożyska oporowego. Ramię *e* jest połączone na stałe z tuleją, zaopatrzoną w wewnętrzne zwoje śrubowe. Tuleja ta jest prowadzona w łożysku *f*, osadzonem na oprawie łożyskowej walca. Zapomocą uzwojonego śrubowo wrzeciona *g*, zaopatrzonego w ręczne kołko, można przesuwac ramię *e* w kierunku osi walca szlifującego. Ze względu na to, że ciężar walca szlifującego przenosi się na rolkę stożkową, rolka *b* przesuwa się w miarę wykręcania ramienia *e* z łożyska szynowego po odpowiednio zaokrąglonym szablonie *c*, dzięki czemu stają się zbyteczne dalsze środki do utrzymywania rolki *b*

względem szablonu w żądanem położeniu, odpowiadającem średnicy, jaką posiada walec szlifujący w danej chwili.

Wskazane jest zaopatrywanie rolek stożkowych u podstawy w krótką część cylindryczną, odpowiadającą największej średnicy walca, w tym celu, aby używać powierzchni stożkowej dopiero po pewnem zużyciu walca.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Udoskonalenia maszyny do szlifowania, polerowania lub gryzowania profilowanych przedmiotów kamiennych według patentu Nr 8155, znamienne tem, że zderzaki, osadzone na szablonie narzędzia, mogą być oddzielnie przesuwane wzdłuż osi, przyczem są one ukształtowane jako stożki.

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że podstawa stożkowych rolek jest zaopatrzona w krótką część cylindryczną, a szablony są osadzone odwrotnie względem siebie.

Vereinigte Stahlwerke
Aktiengesellschaft.
Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

